

Zürafanın yaratılışındaki harikalar

Zürafanın Yaratılışındaki Mühür

Karada yaşayan canlıların en uzun boylusu olan zürafa, sadece boyuyla değil; vücuduna yerleştirilen hayret verici sistemlerle de insanı derin bir tefekküre davet eder. Uzun bacakları, metrelerce yükselen boynu, kendine has benekleri, güçlü kalbi, özel damar yapısı ve dikenli bitkileri yiyebilen diliyle zürafa, âdeta “Ben tesadüfün değil, sonsuz ilim ve kudretin eseriyim” diye konuşur.

Boynun İçindeki Asansör

Zürafa, uzun boynu sayesinde ağaçların en yüksek dallarına ulaşır ve dikenli bitkileri rahatlıkla yer. Fakat burada insanı hayrete düşüren başka bir sır vardır. Zürafa, yuttuğu besinleri sindirim için tekrar ağzına getirmek zorundadır. Yani besin, yaklaşık üç-dört metrelik boyundan yukarı doğru çıkar. Peki bu nasıl olur? Zürafanın yemek borusunda, besini yukarı taşıyan özel bir sistem vardır. Cansız bir binadaki asansöre bile usta arayan insan, canlı bir bedenin içine yerleştirilen bu mükemmel sistemi nasıl sahipsiz, plansız ve tesadüfî görebilir?

Dikenlere Karşı Korunan Dil

Zürafanın dili de ayrı bir yaratılış mucizesidir. Yaklaşık elli santimetreye ulaşabilen bu dil, dikenli akasya dallarının arasından yaprakları seçip alabilecek şekilde yaratılmıştır. Üstelik dilin ucu, dikenlerin zarar vermemesi için sert ve dayanıklı bir yapıyla kaplanmıştır. Eğer bu dil kısa olsaydı zürafa beslenemezdi. Eğer yumuşak ve korunaksız olsaydı dikenler onu yaralardı. Demek ki ihtiyaç görülmüş, o ihtiyaca uygun cihaz verilmiş, cihaz da vazifesine göre en ince ayrıntısına kadar hazırlanmıştır.

Su İçerken Ölmemesi İçin Kurulan Sistem

Zürafanın su içmesi bile başlı başına bir mühendislik harikasıdır. Çünkü başını metrelerce aşağı indirdiğinde, kanın büyük bir basınçla beynine hücum etmesi gerekir. Normal şartlarda böyle bir basınç, canlı için ölümcül olabilir. Fakat zürafanın damarlarında özel kapakçıklar vardır. Bu kapakçıklar, başın konumuna göre kan akışını düzenler ve beynin zarar görmesini engeller. Zürafa başını eğer, su içer, sonra tekrar doğrulur; ama ne beyni zarar görür ne de damar sistemi bozulur. Bu ölçüyü kim koymuştur? Bu dengeyi kim hesaplamıştır?

Koca Bedene Uygun Kalp

Zürafanın uzun boynu sebebiyle kanın beyne ulaştırılması da kolay değildir. Bunun için ona güçlü ve büyük bir kalp verilmiştir. Bu kalp, o uzun bedene kan pompalayacak kuvvette

yaratılmıştır. Eğer kalp zayıf olsaydı beyne kan ulaşmazdı. Eğer basınç kontrolsüz olsaydı damarlar zarar görürdü. Eğer kapakçık sistemi olmasaydı su içmek bile tehlikeye dönüşürdü. Fakat hepsi beraber verilmiş, hepsi birbirine uygun yaratılmış, hepsi aynı gayeye hizmet eder hâle getirilmiştir.

Tesadüfün Susturulduğu Yer

Bir kâğıda çizilen basit bir kalp resmi bile ressamsız meydana gelmezken, gerçek bir kalbin, damarların, kapakçıkların, dilin, sindirim sisteminin ve boynun kendi kendine oluştuğunu söylemek aklın kabul edeceği bir şey değildir. Çünkü burada sadece parçalar yoktur; parçalar arasında mükemmel bir uyum vardır. Sadece organlar yoktur; organların birlikte çalıştığı kusursuz bir düzen vardır. Sadece beden yoktur; bedene yerleştirilmiş ilim, hikmet, ölçü ve merhamet vardır.

Vurucu Netice

Zürafa, sessiz görünür; fakat yaratılışıyla çok şey söyler. Uzun boynu, “Ben ölçüsüz değilim” der. Dili, “Ben ihtiyaca göre yaratıldım” der. Kalbi, “Ben bu bedene göre takdir edildim” der. Damarlarındaki kapakçıklar, “Ben başıboş değilim” der. Bütün varlığıyla zürafa, insana şu hakikati fısıldar: Bu kadar ilim, kör tesadüfün işi olamaz. Bu kadar hikmet, şuursuz sebeplerin eseri olamaz. Bu kadar merhamet, cansız maddenin kararı olamaz. Bu sanatın sahibi ancak sonsuz ilim, kudret, irade ve merhamet sahibi olan Allah’tır.